

de korte Rejser blev væsentlig billigere end de lange Rejser, thi Hurtigtogsbilletterne har i sig selv den Opgave at holde Folk, som kun skal køre korte Strækninger, borte fra Hurtigtogene. Det er meget urimeligt og lidet hensigtsmæssigt, at et Hurtigtog, som er bestemt til at køre hele Landet igennem, bliver optaget paa Udgangstationen af et ikke ringe Antal rejsende, som saa staa af nogle ganske faa Stationer borte fra Udgangspunktet, hvorefter Toget altsaa fortsætter med et tilsvarende Antal tomme Pladser. Hurtigtogsbilletterne har den Opgave at holde Folk, som kun skal rejse kort, borte fra Hurtigtogene, og den Kritik, som det ærede Medlem anførte mod den ensartede Betaling for Hurtigtogsbilletter, maatte altsaa medføre, at man paa de Steder, hvor der ikke er passende Forbindelse med Persontog eller blandet Tog, søger at indsætte saadanne Tog. En saadan Indsættelse af nye Tog er ogsaa paa Programmet og vil ske saa hurtigt som muligt.

Det ærede 24de Medlem for Hovedstaden (Theodor Jensen) omtalte Lovforslagets Bemærkninger med Hensyn til det finansielle Resultat og havde faaet ud af Bemærkningerne i anden Spalte, at Underskuddet for 1919—20 maatte blive mindst 25—27 Mill. Kr. Dette beror paa en Misforstaaelse af det ærede Medlem, en Misforstaaelse, som dog maaske er forklarlig, idet det ikke er saa udtrykkelig opgjort, men det ærede Medlem vil dog være klar over, at den nye Lønningslov for det første for Finansaaret 1919—20 kun kan faa Virkning for 6 Maaneder, men dertil kommer, hvad der ikke er udtrykkelig oplyst i Lovforslaget, at denne Virkning ikke fuldt ud vil indtræde for dette Halvaar, men snarere vil komme til at passe for Finansaaret 1920—21. Det er rigtigt, hvad der sluttelig er opgjort som det samlede Resultat —, at man forventer, at Regnskabet nogenlunde vil balancere, men i den Forbindelse maa jeg i øvrigt stærkt gentage det Forbehold, som findes i Lovforslagets Bemærkninger, at det er aldeles umuligt med nogen som helst Sikkerhed at beregne Statsbanernes Indtægter og Udgifter i disse Tider, hvor alle Forhold skifter saa stærkt.

Det ærede Medlem gjorde sig nu paa ny som saa ofte før til Talsmand for det Krav, at Statsbanerne i hvert Fald under de nuværende Forhold skulde give fuld Forrentning af den i Banerne anbragte Kapital. Jeg maa paa det bestem-

teste erklære, at et saadant Krav ikke kan finde Tilslutning fra Regeringens Side. Vi er villige til at tilstræbe et rimeligt finansielt Udbytte af Statens Virksomheder, og navnlig, naar det i øvrigt er fornødent til Opfyldelse af Statskassens Forpligtelser, maa Regeringen kræve, at ogsaa Statsvirksomhederne giver en yderligere Indtægt — saaledes som det her er foreslaaet —, men vi kan ikke gaa med til at opstille dette som et principielt Krav, som vi i dette Øjeblik vilde gaa med til at opfylde.

Det ærede Medlem udtalte, at Arbejdslønnen nu overalt er blevet saa høj, at den giver fuld Dækning for Dyrtiden og mere til. Det er ikke aldeles sikkert, at det ærede Medlem har Ret i den Anskuelse, og den vil i hvert Fald blive stærkt bestridt fra mange Sider; men selv om man var naaet dertil, at den nuværende Arbejdsløn gav fuld Dækning for Dyrtiden, vilde dette Forhold øjeblikkelig forrykkes, hver Gang man foretog sig noget, som forøgede Dyrtiden, og det forekommer mig, at det ærede Medlem og det Parti, han tilhører, skulde være noget mere opmærksomme, naar de varetager deres egne Interesser, paa Betydningen af i videst mulig Udstrækning at holde igen overfor den yderligere Udvikling af Dyrtiden. Jeg erkender, at det er saa stærke Kræfter, der her gør sig gældende, at en fuldstændig Tilbageholden af Dyrtidsudviklingen selvfølgelig ikke lader sig gennemføre, men det er min Opfattelse, at enhver Faktor, som tjener til Forøgelse af Dyrtiden, paa ny vil bringe Arbejdslønsproblemet frem; hver Gang noget stiger i Pris, vil man staa overfor nye Krav med Hensyn til Arbejdsløn. Vi er her inde i en Svikmølle, hvor det selvfølgelig kan være meget vanskeligt at bedømme, hvor der skal siges stop, men man bør dog efter min Mening fra alle Sider gøre sig Umage for ikke at forøge Dyrtiden hverken ad den ene Vej eller ad den anden, idet derved de Forudsætninger, man hidtil har regnet med, straks vil være bristet.

Det er bebudet, at Lovforslaget ønskes behandlet i et Udvalg, men det er samtidig stillet i Udsigt fra de ærede Ordføreres Side, at denne Udvalgsbehandling vil blive meget kort. Jeg skal tillade mig at henstille, at dette ogsaa sker; det er jo i nogen Grad Forudsætningen fra Regeringens Side, at dette Lovforslag maa blive færdigbehandlet af Rigsdagen jævnsides med de forelagte Skattelove.